

ofte sager, hvor borgerne økonomisk, helbreds-mæssigt eller socialt eller alle tre dele på én gang står svagt. Det er desværre også ofte borgere, som allerede har været gennem en lang, lang sagsbehandling og længe har levet i usikkerhed om deres fremtidige levestandard, og så får de afslag på fri proces, fordi sagen ikke ser ud til at kunne vindes. Her er et afslag virkelig noget, der kan lægge en families liv i grus.

Spørgsmålet er så, om det største problem i den slags sager er afgørelsens grundlag, altså indtægtsgrænser og spørgsmålet om rimelig grund, eller instansen. Det synes vi er svært at afgøre, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet for også at få afklaret de spørgsmål.

Alt i alt er vi altså helt på linje med SF med hensyn til problemstillingerne. Vi er glade for, at Retsplejerådet kigger på problemerne, men vi synes sådan set også, at Retsudvalget skal lave en beretning, som er bredere, og som afstikker nogle politiske målsætninger for, hvilke problemer vi godt vil have løst i denne ombæring.

Per Dalgaard (DF):

Beslutningsforslag nr. B 25 har Dansk Folkepartis sympati.

Kl. 16.45

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at begrebet fri proces er et gode, og at der ikke bør være begrænsninger, som afskærer nogen fra at føre en proces på basis af et rimeligt grundlag. Og hvad er så det? Det er selvfølgelig et svævende begreb, men jeg regner med, det kan defineres, som det er blevet gjort i dag. Dansk Folkeparti finder det også påkrævet, at der bliver mulighed for at anke en afvisning fra f.eks. Civilretsdirektoratet. I dag findes den mulighed jo ikke.

Vi finder forslaget meget relevant. Nu skal vi ikke tale tidsgrænser og hastigheder her og nu, men der står noget om inden udgangen af i år, og det kan vi sikkert finde ud af i udvalgsarbejdet.

En ting, som egentlig ikke ligger helt klart, er, hvilke konsekvenser forslagsstillerne vurderer, forslaget vil få for det offentlige – ikke alene økonomiske, men rent faktisk også i form af øget pres på domstolene, hvis endnu flere end i dag får bevilget fri proces. Men jeg går ud fra, at det er der taget højde for.

Alt i alt er vi positivt indstillet over for forslaget, og jeg mener, at nogle af de problematikker, jeg har nævnt, kan blive drøftet nærmere i udvalgsarbejdet.

Helge Adam Møller (KF):

Socialistisk Folkeparti skal ikke have utak for beslutningsforslaget, for jeg finder, man tager fat på nogle relevante problemstillinger.

Den første problemstilling er, hvilke grupper i samfundet der skal have adgang til fri proces. Skal det være 30 pct. af befolkningen eller færre eller flere? Det er relevant at diskutere.

Den anden er: Hvor stor skal sandsynligheden være for, at man vinder sagen, eller omvendt risikoen for, at man taber sagen, for at man får mulighed for fri proces? Det er også en relevant problemstilling.

Endelig vedrører den tredje problemstilling en eventuel ankemulighed, når ansøgningen drejer sig om fri proces mod en offentlig myndighed. Skal der indføres den ankemulighed, som ikke findes i dag? Igen en relevant problemstilling.

Alle tre problemstillinger berettiger i hvert fald en kulegravning og en analyse pro et contra. Derfor er jeg meget tilfreds med, at Retsplejerådet er i gang med at foretage en kulegravning, og at vi sandsynligvis inden for et års tid kan få resultatet af den og på det grundlag kan diskutere og beslutte, på hvilke områder vi skal ændre den retstilstand, som nu har været gældende i 14 år. Vi er helt åbne, når Retsplejerådet kommer med sin betænkning.

Elisabeth Arnold (RV):

Lidt tidligere på dagen har vi været igennem en meget ophedet debat om Straffelovrådets kommende rapport, og nu har vi fået et nyt råd på banen, nemlig Retsplejerådet, som også har stillet en rapport i udsigt.

Det Radikale Venstre må med et suk konstatere, at også SF har betrådt syndens vej ved ikke at ville vente på en forudskikket rapport, men ikke desto mindre vil jeg gerne sige, at Det Radikale Venstre principielt er tilhænger af de principper, der er nævnt i SF's forslag. Vi mener, det er meget vigtigt for accepten af et retssystem, at store dele af befolkningen har adgang til at få afprøvet deres tvister ved retssystemet, og at det er vigtigt, at man opfatter retssystemet som noget, der er til rådighed for alle uanset pengepung.

Derfor er det klart, at det må vække bekymring, når ministeren siger, at der er sket et fald i dækningsgraden i de senere år, og at der er sket en stigning i de faktiske udgifter. Det betyder jo, at de enkelte retssager er blevet betydelig mere kostbare, og at det derfor også bliver meget